

[Andreasen (Forsinge).]

peget paa. Det er netop at vælte Byrderne fra oven nedad paa den Del af Landbruget, hvis Vilkaar vi i Øjeblikket drøfter.

Vi kan fuldt og helt sætte Forholdet op, som det har udviklet sig med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet, ved at sammenligne, hvad der gennem de bestaaende Kriselove er udrettet for Landbruget, i Modsætning til hvordan Forholdene vilde være kommet til at ligge, hvis man var gaaet til den Omlægning af de faste Skatter, man har krævet fra den Side. Det mindre Landbrug maa bestemt tilbagevise en saadan Udtalelse, som vi ved adskillige Lejligheder har afvist, Tanken om Omlægning af de faste Skatter.

Saa siger det ærede Medlem — og det er jeg glad ved, at han føjede til —: Vi vil ikke afvise en Udstykning netop i Øjeblikket, og vi er villige til at gaa ind i en Forhandling i Udvalget for — saadan forstod jeg det ærede Medlem — at prøve paa at finde en Vej frem. Men naar det ærede Medlem derefter føjede til: I kender jo Betingelserne for, at vi kan faa det i Gang — saa maa jeg jo sige, at efter de Betingelser, jeg har været stillet overfor i de 3 Aar, der er gaaet, tænker jeg ikke, man heller ved denne Lejlighed naar at komme frem med en Udstykning her i Landet. Hvis det, vi tidligere har hørt, skal være Betingelsen derfor, Betingelser, der gaar ud paa, som det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen selv sagde, at slaa den Jordlovgivning helt i Stykker, som vi sætter højest Pris paa, nemlig Loven af 4. Oktober 1919, saa maa det ærede Medlem vide, at vi ikke vil være med dertil.

Naar det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen sagde, at Statens Formaal med denne Udstykning var at faa mere og mere Raadighed over Jorden, saa maa jeg sige, at det er en mærkelig Opfattelse af hele Forholdet paa dette Omraade. Indenfor den danske Husmandsbewægelse har man nu i over 30 Aar netop gjort opmærksom paa Folkets Rettigheder til Jorden, til Inddragning af de samfundsskabte Værdier i Folkets fælles Kasse, og vi er aldeles ikke bange for en Udstykning af den Art. Vi tror derimod, at hvis man i langt højere Grad, end Tilfældet har været, var kommet ind i en saadan Lovgivning allerede for 30 Aar siden, havde maaske de økonomiske Forhold i Landbruget, i hvert Fald indenfor det mindre Landbrug, set helt anderledes ud end i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen sagde, at han ikke havde set den Resolution,

der laa hernede. Den højtærede Formand meddelte dog her i Tinget den 11. Oktober, at der var blevet anmeldt en saadan Resolution fra 207 — ikke Medlemmer, men Haandværkerforeninger her i Landet. Jeg synes, at det Krav, der fremsættes deri, er saa stærkt og ligger netop paa den Linie, som jeg tror ogsaa er rigtig, at hvis man kunde fremme en Udstykning som den her foreslaaede, vilde man ikke alene komme selve Udstykningsbewægelsen til Hjælp, men man vilde i meget høj Grad komme ogsaa de mange Haandværkere til Hjælp ud over Landet, som i Øjeblikket er saa uhyre vanskeligt stillede.

Naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Ulrich, sagde, at Resolutionen, saadan som den var fremsat Gang paa Gang fra Husmændenes Side, var stridende mod al Fornuft, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at saa forstaar han slet ikke den Tankegang, der er hos den danske Husmandsstand, og derfor skal jeg overhovedet ikke komme ind paa en Diskussion af dette Forhold med det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem derefter siger, om man kan forsvare en Jordudstyknings af den Art, som der her er Tale om, saa ønsker jeg for mit Partis Vedkommende at sige, at det er uforsvarligt netop i Tider som disse ikke at fremme en Udstykning af denne Art. Jeg vil gerne anbefale det foreliggende Forslag til hurtig og velvillig Behandling.

Hans Hansen: Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Forslag sige, at jeg i alt væsentligt deler de Betragtninger, der er fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne med Hensyn til Ønskeligheden af at fortsætte med den Udstykning, vi har haft af Landbrug, væsentlig Husmandsbrug. Der er en Paragraf i Forslaget, nemlig § 5, som angaar de særlige Former for Udstykning i de sønderjydske Landsdele. Jeg maa tage det Forbehold at henstille til det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, at stryge denne Paragraf, fordi jeg har haft Lejlighed til ved Selvsyn at sætte mig ind i, hvad der er sket i den af det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte By, Bjernstrup, og jeg finder ganske som det ærede Medlem, at dette Forhold bør vi ikke opretholde ved Lovgivning; naar der bygges for Statens Regning, bliver det i alle Tilfælde for dyrt og urentabelt for dem, der skal overtage Brugene.

Man har ytret Frygt med Hensyn til Fremtiden, man har udtalt, at det ikke er betimeligt nu at fortsætte med Udstyk-